

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 7. Vtrum permixtio aquæ sit de necessitate huius sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

ARTICVLVS VI.

*An aqua sit vino miscenda?*25
Variae nrae.
iesces.

REspondetur, Aquam vino permiscendam, Est contra Ebionitas, Tatianos, & Aquarios, qui prætextu sobrietatis, solam aquam offerebant. Vide Epiph. hæresi 30. & 46. & August. hæres. 64. Est etiam contra Armenos, qui solum vinum offerebant, vt significanter in Christo esse tantum unam naturam, vt resert Nicephorus lib. 18. hist. c. 53. Denique est contra nostros hæreticos, qui id putant esse adiaphorum.

Sententia
Catholica
probatur.Ex Con-
ciliis.Ex Li-
turgijs.Decretis
Pontificiis.Ex Pa-
tribus.

Probatur Primo, Ex Concilij. Concilium Trullanum Can. 32. dicit Hanc mixtionem esse traditionem Apostolicam à Christo profectam. Conc. Carthaginense III can. 24. Ut in Sacramentis Corporis & Sanguinis Domini nibil offeratur amplius, quam ipse Dominus tradidit, hoc est panis, & vinum aqua mixtū. Concilium Florent. in instructione Armenorum adfert tres causas huius mixtionis, quas hic habet D. Thomas. Similiter Concil. Tridentinum less. 22. cap. 7. Probatur Secundo, Ex Liturgia D. Iacobi, Accipiens, inquit, calicem, & permiscens ex vino & aqua. Et ex Liturgia D. Basilij Calicem de genimine vitis accipiens, miscens, gratias ages benedixit &c. Probatur Tertiò, Ex Decretis Pontificum; quæ vide apud Gratianum de Consecratione, distinet. 2. Probatur Quartò, Ex Patribus. Iustinus Apologia 2. in fine dicit Christianos offerre panem & calicem aqua dilatum. Irenæus lib. 4. contra hæres cap. 57. Dominus temperamentum Calicis sui, Sanguinem confirmavit. Cyprianus tota epist. 63. ex professo probat esse contra Christi institutionem solam aquam offerre; sed eam cum vino miscendam. Rationes vide apud D. Thomam h.c. Et apud Amalariū lib. 3. de Officijs c. 19. & Rabanum lib. 1. De institutione Clericorum c. 31.

ARTICVLVS VII.

*Vtrum permixtio aqua sit de ne-
cessitate huius Sacmenti?*26
Negatur
contra
Richardū.

Floren.

Trident.

Ratio.

REspondetur Negatiuè. Est communis sententia Theologorum. d. 11. præter Richardum Armacanum lib. 9. qq. Armeniacarum cap. 9. vbi docet hanc mixtionem esse necessariam ad substantiam Sacramenti.

Probatur Primò, Ex Concil. Floren. Materia huius Sacmenti est panis triticus, & vinum de vite, cui ante consecrationem aqua modicissima admisceri debet. qua forma loquendi insinuat non esse, nisi ex precepto debitu, alioqui dixisset, Materia est vinum de vite aqua mixtum. Concil. Trid. less. 22. cap. 7. Monet sancta Synodus, preceptum esse ab Ecclesia Sacerdotibus, ut aquam vino in calice offerendo miscerent, vbi fatus indicatur, esse solum ex precepto Ecclesiæ; ac proinde non pertinere ad substantiam: Ecclesia enim non potest suo precepto facere, vt id, quod non est necessaria materia, haec necessaria.

Probatur Secundò: Ratione, Quia aqua admiscetur non ad significandam præsentiam Sanguinis Christi in hoc Sacramento, quæ est primaria res significata per species, sed ad significandum effectum, seu fructum huius Sacmenti,

quem habet in sumptibus; quod est incorporari Christo. Atqui substantia huius Sacmenti non consistit in sumptione seu vnu, sed in re permanente, vt suprà dictum est: ergo etiam si hæc significatio absit, non perit eius substantia; præsertim cum hæc significatio fatis conferuetur in speciebus vini & panis: vinum enim ex multis acinis confluit, & panis ex multis granis conficitur.

Aduerte tamen, non sine graui peccato aquæ admixtionem intermitte. Nam est traditio apostolica, semper in Ecclesia instar præcepti obseruata. Imò à Cypriano dicitur mandatum Domini; non quod Dominus propriè mandauerit, sed quia ab exemplo Domini manauit; sicut solutio decimarum dicitur esse iuris diuini. Simili sensu dicitur esse Traditio diuina à Concilio Carthaginensi III. cap. 24.

Ex his sequitur Papam posse dispensare, ne mixtio fiat; quamvis existimem non posse occurrere casum, in quo sit iusta causa dispensandi. Si tamen de facto dispensem, non erit peccatum mortiferum omittere.

ARTICVLVS VIII.

*Vtrum aqua debeat in magna
quantitate apponi?*

REspondetur; Modicam aquam admiscendam, sic vt ante consecrationem in vinum possit conuerti. Patet ex Concilio Florentino quod dicit modicissimam aquam admisceri debeat. Sed est

DVBLIUM.

*Vtrum si ante consecrationem aqua nondum sit
mutata in vinum, convertatur in Sangui-
nem, sicut vinum?*

Duotiores Scholastici putant non posse conuerti in Sanguinem, nisi antè sit conuersa in vinum. Ita D. Thomas h.c., Bonaventura, Scotus, Richardus, Paludanus, Maior, & Gabriel, d. 11. Imò Gabriel lectione 35. in Canonem, dicit esse Indubitatam sententiam; & Cathecismus Pij V. dicit esse sententiam omnium Ecclesiasticorum Scriptorum. Ratio est; quia propriè solum vinum est materia; aqua autem miscetur, non vt necessaria, sed ceremonia causâ, propter significacionem, vt insinuat Concilium Florentinum. Et Confirmatur; quia admixtio solum videtur esse ex precepto Ecclesiæ: at si esset materia conferrabilis, omnino esset præcepta à Christo illam materiam instituente; non enim materias Sacramentorum reliquit liberas. Hæc sententia est validè probabilis.

Nihilominus contrarium quoque probabile est: Aquam nimirum vino mixtam in Sanguinem conuerti, siue antea sit conuersa in vinum, siue fententia non. Hanc sententiam tenet Alanus cap. 13. lib. 1. Vbi dicit certa fide tenendum esse totum conuerti in Sanguinem, siue aqua sit in vnu mutata, siue non. Et infra dicit contrarium esse grauem errorem: quibus tamen verbis non nihil excedit. Idem tenet Petrus Soto lectione 14. quest. 5. de Eucharistia.

Probatur Primò, Quia Sancti Patres absolute 1. Ex Patri. dicunt Vinum & aquam, item Vinum aqua mixtum offerri,

Cur Aqua
omissio si
grave pe-
catum,Aqua mo-
dica admis-
sionis &
cur,Quidam id
negant.Opposita
exponitur
& proba-
tur.